

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 4. apríla 2013 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **A. Z. a spol.**, pre pokračovací trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1To 121/2011, z 19. októbra 2011 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **A. Z. sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T 125/2010, zo 6. apríla 2011 bol obvinený **A. Z.** v bode 1/ a 4/ uznaný vinným z pokračovacieho prečinu podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., v bodoch 2/, 3/, 5/ až 14/ z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., v bode 15/ zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti prvostupňového rozsudku.

Proti prvostupňovému rozsudku podali odvolanie **A. Z.** a **A. Z.**. Krajský súd v Bratislave na verejnom zasadnutí konanom 19. októbra 2011 uznesením, sp. zn. 1To 121/2011, odvolania **A. Z.** a **A. Z.** zamietol.

Proti druhostupňovému rozhodnutiu podal dovolanie obvinený **A. Z.** prostredníctvom obhajcu z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. a/ Tr. por. V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že v konaní došlo k pochybeniu, keď v jeho trestnej veci rozhodoval nepríslušný súd, a to Okresný súd Bratislava V. Dňa 31. augusta 2006 odsúdenému skončil

služobný pomer príslušníka Slovenskej informačnej služby vo vyššej dôstojníckej hodnosti podplukovník, a to uvoľnením podľa § 191 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov.

V uvedenom prípade mal teda v trestnej veci rozhodovať už v prvom stupni okresný súd v sídle krajského súdu.

Navyše podľa názoru obvineného došlo zo strany súdov k pochybeniu, keď ani na verejnom zasadnutí a ani na hlavnom pojednávaní neboli vykonané všetky dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobe a tieto dôkazy boli nesprávne tak jednotlivito ako aj v ich súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotené.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval v zmysle ustanovenia § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por., aby prerušil výkon trestu odňatia slobody obvineného, zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č. k.: 1T 125/2010, zo dňa 6. apríla 2011 ako aj uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k.: 1To 121/2011, zo dňa 19. októbra 2011, v zmysle ustanovenia § 388 ods. 1 Tr. por. vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie alebo v zmysle ustanovenia § 388 ods. 2 Tr. por. vec prikázal na prerokovanie a rozhodnutie príslušnému súdu.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 zaslal dovolanie na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Bratislava V a spoluobvinenej.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V vo vyjadrení uviedol, že rozhodnutia prvostupňového a druhostupňového súdu považuje za zákonné a opodstatnené. Dovolanie obvineného považuje za nezrozumiteľné a právne irelevantné, pretože neobsahuje jedinú významnú skutočnosť, ktorá by odôvodňovala použitie mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania) v predmetnej právoplatne skončenej trestnej veci.

Spoluobvinená A. Z. vo vyjadrení uviedla, že súhlasí s dovolaním manžela a poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky o asperačnej zásade.

Podľa § 371 ods. 1 písm. a/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak vo veci rozhodol nepríslušný súd.

Podľa obvineného mal vo veci rozhodovať v prvom stupni okresný súd v sídle kraja, pretože on bol príslušníkom Slovenskej informačnej služby, v čase páchania trestného činu a služobný pomer skončil uvoľnením podľa § 191 ods. 1 zák. č. 73/1998 o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov dňom 31. augusta 2006.

Podľa § 373 ods. 4 dovolanie podľa ods. 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno podať, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

V spise sa nenachádza žiadny dôkaz o tom, že by obvinený v priebehu konania namietal, že vo veci nekoná príslušný súd. Odvolanie zahlásil priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní 6. apríla 2011. Písomne odvolanie odôvodnil podaniami z 18. apríla 2011 a 23. júna 2011. Ani v podaných odvolaniach nenamietal, že vo veci koná nepríslušný súd.

Obžaloba bola podaná na Okresnom súde Bratislava V 12. augusta 2010. Čiastkové skutky pokračovacieho prečinu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. boli páchané v období od 1. júna 2006 do septembra 2006. Služobný pomer v Slovenskej informačnej službe skončil 31. augusta 2006.

Podľa Trestného poriadku platného v čase spáchania trestných činov, obvinený ako príslušník Slovenskej informačnej služby, patril do pôsobnosti vojenských súdov. Vojenské sudy boli zrušené zákonom č. 59/2009 Z. z., s účinnosťou od 1. apríla 2009.

Z horeuvedeného vyplýva, že obvinenému od podania obžaloby bola známa skutočnosť, že vo veci by mal podľa jeho názoru rozhodovať nepríslušný súd. Túto skutočnosť ale v priebehu konania nenamietal, preto v súlade s ustanovením § 371 ods. 3 Tr. por. nie je možné v konaní použiť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nad rámec uvádza, že tvrdenia obvineného, že vo veci rozhodol nepríslušný súd nemajú opodstatnenie. Podstatným kritériom pre posúdenie príslušnosti, ktorý súd má vo veci konať je to, kedy bola podaná obžaloba (podľa § 567d Tr. por. v konaniach začatých pred 1. aprílom 2009 na bývalých vojenských súdoch pokračujú súdy uvedené v osobitnom zákone). Obžaloba bola podaná 12. augusta 2010. Na konanie podľa § 15 Tr. por. je príslušný okresný súd, pretože ustanovenie § 16 ods. 1 Tr. por., ktoré hovorí o príslušnosti okresného súdu v sídle krajského súdu sa na obvineného nevzťahuje a tiež sa na neho nevťahuje ani ustanovenie § 16 ods. 2 Tr. por. upravujúce príslušnosť okresného súdu uvedeného v osobitnom zákone (nevykonáva konanie v prvom stupni o trestných činoch vojakov podľa § 128 ods. 3 písm. c/ Tr. zák.).

Obvinený podaním doplnil dovolací dôvod o ustanovenie § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. („dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa“) a žiada, aby v jeho veci bolo brané do úvahy rozhodnutie ústavného súdu z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, ktorým bolo vyslovené, že tzv. asperačná zásada je „čiastočne neústavná“.

K tomu uvádza najvyšší súd nasledovné.

Z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011 (vyhlásený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 428/2012 21. decembra 2012), vyplýva, že **v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.** Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky stráca predmetná časť ustanovenia účinnosť dňom vyhlásenia nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (ex nunc).

V zmysle § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol

vykonaný, **strata účinnosti** takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia **je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.**

Z uvedeného je teda zrejmé, že strata účinnosti vyššie citovanej časti ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. sa považuje za „skutočnosť súdu skôr neznámu ...“ v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. V takomto obnovenom konaní sa potom uplatní čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky a § 2 ods. 1 Tr. zák., určujúce jeho časovú pôsobnosť..

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil naplnenie ani tohto druhého dovolacieho dôvodu dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 4. apríla 2013

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová